

Sami Uutto

31.5.-6.6.

#punkalaitumelaiset

31.5.

Moro!!!

Mää oon Uutton Sami, vuasimallia kuuskytäkahreksan, kommee vaikkei se päällepäin näjy, luulisin. Väittävät tua mailmalla että mun puhheesta kuulee että ny päästellään punkalairunta, tiärä häntä.

Olen koulutukseltani keittiömestari - silti ammatiltani nykyään ihan muuta. Nykytyönkuvaan kuuluu maalaukset, tapetoinnit, matto- ja parkettityöt - yrittäjänä vuodesta 1994 alkaen.

Olen siis viettänyt elämäni "SuurPunkalaitumen ydinkeskustan vilskeessä" muutamaa pikaista lipsahdusta lukuunottamatta. Muita kotipaikkojani ovat olleet mm. Kankaanpää, Vammala (nyk. joku muu?) Pori ja Rauma, mutta keskitytään ny vaan PITÄJÄÄN.

Tyästä ja harrastuksista tullee siis täsä lissää viikon verran, voi tulla muustakin, muttei siis politiikkaa. Älkää ny si järkipaljon hermostuko.

Yleensä sanotaan, että elämä on lyhyt, mutta sehän on pisin kokemus joka ihmisellä voi olla. Parempi tehdä siis omannäköinen ja -tuntuinen reissu.

Pannaas tehren semmone tästäkin showsta....

"Ans ny kattoo mitä tästäki tullee"

1.6.

Moro taas!!

Nonnii... Lapsuuteni vietin kylänraitilla ilkkurisenä mukulana, ihan kun muutkin naapuriston kakarat. Mutta hienoo oli ja muistoja tuli. (Kuvat 1, 2 ja 3.) Peruskoulusta jäi, lukuisten kaverien lisäksi, mieleen lähinnä muutamat opettajat: musiikin ope Pauli Ahvenus: "sanoista 8 ja lausunnasta 5", Risto Vatanen joka takoi päähäni hieman matikkaa, Hessu Välimäki, joka sai kiinnostumaan koripallosta.

Holkerin Markulle pitää tosissaan nostaa hattua ja esittää julkinen kiitos. Arvostan korkealle Markulta vielä aikuisiässäni saamiani elämänohjeita ja arvomalleja, vaikken niitä aina muista noudattaa. (mm. älä vaan tätä kuvaa ikinä julkaise.... en tietenkään) (Kuva 4.)

Opiskelut peruskoulun jälkeen alkoivat ESKOL:ssa, eli kauppiksessa Huittisissa. Siitä jatkoksi Kankaanpäähän PSAK:n ravintola-alan peruslinjalle. Heti seuraavana vuonna jatkui Vammalan ammattikoulun ravintolakokki 1, ja tästä alkoi myös sivujuonne, joka jatkuu edelleen jollain tasolla. Minut valittiin oppilaskunnan puheenjohtajaksi (Kuva 5, 1988 ©LairunPlaaretti).

Seuraava vuosi meni Porin hotelli- ja ravintolakoulussa, ravintolakokki2 lisätittelillä oppilaskunnan varapj. Opettajanani toimi mm Ässien maalivahti Ben Schrey, joka Ässäläisille, Petrille (K) ja kummallekin Villelle (A & V) tiedoksi 1989 paineltiin sitten Panzen ja Nestorin kanssa lomareissulle Porin Prikaatiin, Säkylään. Ruokaa tuli säännöllisesti ja aamuisin häräsi helposti ilman omaa herätyskelloa. Toisinaan sellainen pieni herättävä ääni kuului ihan korvan juuresta: YLÖÖÖÖÖS!! Peruskoulutusjakson jälkeen olin toimittajana PORILAINEN-lehdessä. Tuttu mies saapui kutsuvieraaksi valatilaisuuteen, niinpä käytin tilaisuutta hyväkseni ja tein hänestä haastattelun. (Kuva 6.)

Armeijan jälkeen asuin vuoden Lappi TLssä ja työskentelin pitsakokkina Raumalla (ananas kuuluu pitsaan). Lisäopiskelua hieman ja huomasin läträäväni alkoholin kanssa päivittäin. Valmistuin siis esimiestutkinnolla baarimestariksi, samalla toki myös keittiömestariksi. Ja ei kun baareihin töihin ja asiakkaaksi...

1993 tuli isoja muutoksia: Yrittäjäkurssi PUHUVAA ja 1994 yrityksen perustaminen ja suvun perinteiden jatkaminen. Näistä lisää huomenna... (Kuva 7.)

Kuva 1.

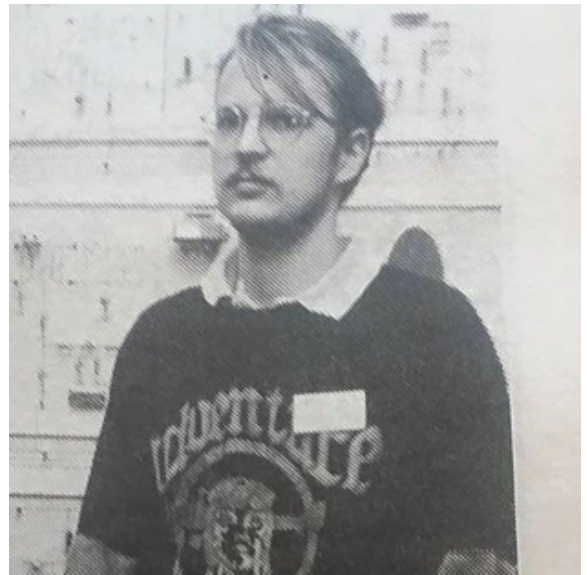
Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

2.6.

Morot taas!!

Tähän alkuun uljas joukko entisiä hippejä parturijonossa. No, todellisuudessa nämä kaikki ovat työskennelleet jossain elämänvaiheessa Tmi Sami Uutton työkohteissa. Hurmaava hiustyyli ja todella hauskoja muistoja... (Kuva 1).

Ja sitä työasiaa! Yllättävän usein päivään kuuluu "työmaapalaveri". (Kuva 2).

Meidän suvussa on jotakuinkin jokaikinen heilutellut pensseliä, tapetoinut tai lattiaa pinnottanut. Tässä muutamia omia tekeleitä:

Pakettiauton väliseinä (kuva 3), kirkon penkkejä (kuva 4), puulattioita, paperitöitä (kuva 5), sekä kuntotarkastettu julkisivu ja terassiprojekti (kuvat 6 ja 7.)

Siinä pieni läpileikkaus... Huomenna katsellaan mm teatteria...

Morot

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

3.6.

Moronpäivää taasen!!

Elämässä pitää olla välillä teetä, torvisoittoa ja sirkushuveja. Olen melskannut esityksissä, teatterissa ja muissa itsensänolaamistilanteissa miltei koko ikäni.

- Juontokeikka, haastattelussa Arvo Maailma (kuva 1)
- Laulunäytä mulle ei ole suotu, Pauli A voinee vahvistaa asian. Silti on esitetty Dannystä Elvikseen (kuvat 2 ja 3)
- Myös poliisina estraadilta tavattu, saattaa näkyä jatkossakin. Mistä tietää (kuva 4)

Tanssiakin on reenattu muttei kauheesti opittu. Saiskoos viä jostaki opettajan? Reenauksesa: tanko - pasoroople ja riptiisi.

- Helenan ja Marjun kans mentiin tankoo (kuvat 5 ja 6)

- Mirkun kans kysseessähän oli lekenraarinen paso roople, niillen tiaroks, jotka ei ymmärrä nätä kilpalajeja (kuva 7)

- Lölo ja Teemu houkutteli rippaamaan, fanit pyäri takana... (kuva 8)

Huippuhetkiä Vironkankaalla:

Hyvät, pahat ja ihanat (2009) Elvis elää (2012), Vain elämää (2013 ja 2014) ja Hullukaalin majatalo (2017).

Huippuhetkiä Vesarannassa: Ernomasta peliä (2018) Teatteri Vuokkomaassa: uutuusprojekti Kesälomalla (2021) (kuva 9).

Näiden teatterien toimintaa kannattaa seurailta ja lähteä vaikka mukaan shöy äksöniin

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

Kuva 9.

4.6.

Perjantaita teitille kaikille, kekkä viä jaksaa näitä vahrata!!

Mää aattelin tänäpä kertoo ja näyttää ympyriäsiä elikkä pyäriä, tiätty myös väkkee niitten ympäpäriiltä sekä muuta laitetta ja kampetta. Kai semmone passaa...

Alottettaas kommeimmalla. En siis minä, vaan tuo museoitu Pappis vuodelta -73. Tällä kun poikkeee kahville niin aina saa juttukaverin. (Kuva 1) Lisää samanmoisia murheenkryynejä löytyy Veteraanimopokerholta (VMK) joka on uusi ja nopeasti kasvava yhdistys. (Kuva 2).

Siirryttäessä astetta tiukempaa käskytystä vaativiin laitteisiin tulee mukaan RCCF - Rollaattor Cruiser Club Finland kalustoineen ja jäsenineen. Ikuisista pikkupojista muodostuva keskittyy hyväntekeväisyyteen saadakseen luvan saunailtoihin. (Kuva 3)

Moottoripyörään minulle tulee selkeästi enemmän kilometrejä kuin kahteen edelliseen ajoneuvoryhmän tuotteisiin, harrastuksen parista löytyy myös "perhe" ROADKILL MCC. Tässä porukassa aina sattuu ja tapahtuu. 2017 Kawan tilalle tuli Yamaha, jolla aloittelin ulkomaan matkailuakin. Toivottavasti taaskin pääsee kokoontumisajoon Jögevaan. (Kuvat 4-6)

Joskus reissuja tehdään vasten tahtoa myös autolla, mutta pitäähän senkin erottua massasta. Pojat lähdössä Puolaan, Kaakatin (auto) tosin jäi odottamaan Turkuun. (Kuva 7)

Sanonta on, ettei voi kauhalla ottaa jos on lusikalla annettu - ei vaikka miten mittaisi. (Kuva 8). En muista millä annettiin, mutta tuolla kauhalla voi ottaa joka tapauksessa aika paljon.

Rotarien iskuryhmä Klaipeðassa tutustumassa ruoppauksen saloihin Ojasen Sämpyn vieraana. (Kuva 9).

Tommosta tänäpä - pannaas huamena kattellen talkoita, hyväntekeväisyyttä ja naiskauneutta.

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

Kuva 9.

5.6.

Hyvää lavvantaita jokkaiselle!!

Sen lisäksi että syrjäntäni liki onnoi kylkiluut, ommyäs hyvän jakaminen ympärille!

Rotaryt, Roadkill, Rollaattor Cruiser Club, Reserviläiset sekä monet monet muut ryhmät tekevät pieniä ja isoja tekoja, jotta maailma olisi parempi paikka. Polioplus on rotarien ohjelma joka nimensä mukaisesti pyrkii poistamaan tuon viheliäisen taudin maailmasta. Muutos parempaan onkin selkeä. Iso juttu!! Paikallisesti Rotaryt ovat mukana mm. talkoilemassa Yli-Kirran apujoukoissa. (Kuva 1, kuva Ari Poutala). Laitamme myös sankarihaudoille kynttilät itsenäisyyspäivänä ja jouluna (kuva 2, kuva Jukka Hyyti). Jos Rotarytoiminta kinnostaa, ota ihmeessä yhteyttä!!

RCCF keskittyy näihin pieniin tekoihin, joilla silti monesti on iso merkitys. Tempaukset on laidasta laitaan opastekyltistä (kuva 3) pieneen pintaremonttiin. Myanmarista Suomeen kotoutuneen perheen saama apu kiinnosti myös Yleisradiota kuva 4, kuva Alueviestistä). Ja tietysti väliin mahtuu useita lahjoitettuja rollaattoreita, pelejä ja talkootunteja.

Roukan Jussin pyynnöstä luppailin myös naiskauneutta. Tää on hurmaava Miisa Männynkäpy eli Venla, ei ny kovin hyvin näy ku me ollaan Empun kans itte framilla. (Kuva 5).

Täsä olis toinen. Muttei oikeen näy toi Sirkkakaan, kun me ollaan Lada-Laurin kans hattuinemme edessä. (Kuva 6).

Tämä näkyy hyvin ja jos olis ääni mukana, niin kuuluisikin (ja kauas). Kuvasta välittyy nuorta naisenergiaa enemmän kuin tarpeeksi. Käytiin vähän torstaina prätkäajelulla naapurikylässä. (Kuva 7).

Ai niin... niin miksikö liittyä Rotareihin? Tapahtumat on monipuolisia ja paljon mukavia ystäviä toiminnassa mukana... (Kuva 8).

Pitäkääs ihmiset kinkkelivapaa viikonloppu!

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

6.6.

Terve, viimmestä kertaa mun puolesta tällä kanavalla!!
Rauhotuttaas vähän ja kiiruhrettaan hittaammin. Pyhäpäivä näjes.

OHJE lepopäivän ratoksi kahdelle nälkäiselle.

RUMAPASTA

450g Kanaa suikaleina

1 iso Punasipuli

1/2 Omena kuorittuna

Inkivääriä raasteena

Hunajaa

Currya

Pippureita

Ananaspaloja

Kermaa

Omena ja sipuli pirun pieneksi kuutioksi (ppk) freesaa mausteiden kanssa. Kypsennä kanat ja lisää omena-sipulin joukkoon. Hauduttele kerman kanssa kunnes kastike saostuu. Lisää ananaspalat juuri ennen tarjoilua. Riittävästi mausteita (sen verran että kieli turtuu).

Tarjoa tagliatellen ja mustaherukkahyytelön kanssa. Pälle juustoraaste. Ja hei TÄMÄ on se ruoka jonka kanssa sopii valkkari (tai vichy).

Pastaa EI huuhdella EIKÄ lisätä öljyä/voita. Näin kastike "tarttuu" paremmin. Sovella ja muuttele oman maun mukaan.

Kiitos ja anteeks. Olkaa kiltisti. KAIKKI. SINÄKIN!

Tässähän meni melkein ikä ja terveys.

Sami

kiittää ja kumartaa haikeena kaikesta huolimatta (kuva 2)

● Inhoan tatuoituja ihmisiä, teko-
kaljuja ja pitkäpartaisia miehiä ja
naisten nenärenkaita.
Vanhan ihmisen mielipide